

Χρειαζόμαστε ένα πλατύ κοινωνικοπολιτικό μέτωπο που θα μπορεί να ενσωματώσει τη λαϊκή εμπειρία και αποφασιστικότητα, τα ανοιχτά ερωτήματα, τις εμπειρίες του κινήματος και της αριστεράς, με αμεσοδημοκρατικές μορφές που εξασφαλίζουν την εμπλοκή και τη δράση όλο και περισσότερου κόσμου.

Από την άλλη, και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν κατάφερε να επιβάλει όρους «από τα κάτω» στην πρότασή της για εκλογική συνεργασία, και αυτό οφείλεται κυρίως σε δικές της αδυναμίες. Οι ηγεμονικές αντιλήψεις στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ φέρουν τεράστια ευθύνη για την ατολμία για τα αναγκαία βήματα της συγκρότησής μας, τον πολιτικό συντηρητισμό ως προς τη μετωπική λογική και τη διεύρυνσή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και εν τέλει για την απομάκρυνσή της από τα πραγματικά ερωτήματα της εποχής. Λόγω αυτής της μυωπικής πορείας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κινδυνεύει να απολέσει τον αρχικό λόγο δημιουργίας και ύπαρξής της, καθώς οι λογικές πολιτικού απομονωτισμού υλοποιούνται από άλλους μαζικότερους και ιστορικότερους πολιτικούς χώρους, όπως το ΚΚΕ. **Μια περαιτέρω πολιτική αναδίπλωση στην κατεύθυνση της άρνησης της μετωπικής συνεργασίας με ευρύτερες αριστερές και λαϊκές δυνάμεις θα αποτελέσει ταφόπλακα για το εγχείρημα αυτό.**

Παρόλα αυτά ως μέλη της Αριστερής Ανασύνθεσης (και ανεξάρτητα από την οργανωτική σχέση με την

ΑΡΑΝ, που είναι ατομικό θέμα του καθενός από τους υπογράφοντες) θέλουμε να δηλώσουμε δημόσια, ότι εκφράζοντας τον παραπάνω προβληματισμό, στις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρη **θα στηρίζουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Αντιλαμβανόμαστε το οριακό σημείο στο οποίο έχουμε φτάσει και τις ευρύτερες διεργασίες στην Αριστερά, καθώς και τα αναβαθμισμένα καθήκοντα της επομένης των εκλογών. Επειδή όμως η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν ήταν ευκαιριακή πολιτική ομπρέλα, αποτέλεσε από την αρχή όχημα για την ανασύνθεση μιας σύγχρονης αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής αριστεράς και παλέψαμε για την πραγματική διεύρυνση της, την δημοκρατική της αναβάθμιση, για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζική και λαϊκή.**

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε, ώστε τα ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά, αντισυνδιαχειριστικά σχήματα στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές και τα πανεπιστήμια να συνεχίσουν να αποτελούν το κύτταρα αντίστασης και οικοδόμησης νέων αγώνων. Γνωρίζουμε ότι ο προβληματισμός αυτός διαπερνά τόσο ανένταχτους όσο και οργανωμένους συντρόφους στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Πιστεύουμε ότι η αγωνία για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που μπολιάστηκε από το πνεύμα των αγώνων της νεολαίας και των εργαζόμενων, από το Δεκέμβρη 2008 ως την αντίσταση στα Μνημόνια, είναι κοινή και ξεπερνά τα στεγανά των οργανώσεων, ακόμη και των μετώπων. Αυτό φαίνεται και από συναγωνιστές και συντρόφους που αποχωρούν από το ΣΥΡΙΖΑ αλλά θέτουν βαθύτερους προβληματισμούς για την επόμενη μέρα.

Το αναγκαίο κοινωνικοπολιτικό μέτωπο, για να υπάρξει και να είναι νικηφόρο, χρειάζεται δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά, χρειάζεται όλη την εμπειρία και τον πλούτο του δυναμικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χρειάζεται να μπολιαστεί από την ανυποχώρητη στάση του δυναμικού που τη συγκροτεί. Με το βλέμμα στην επόμενη μέρα για την Αριστερά και τον εργαζόμενο λαό, στηρίζουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2015

Ανδριοπούλου Βέρα
Βασιλάκης Παναγιώτης
Γάζου Γρηγορία
Γανέλης Παναγιώτης
Γανέλης Πολυχρόνης
Γεωργίου Αλέξανδρος
Γιακουμής Στάθης
Γκαντώνα Ματίνα
Γκούτης Κώστας
Γόγολος Αντώνης
Ζαγουρτζής Φώτης
Ζούβελος Αργύρης
Καλαϊτζοπούλου Ηλέκτρα
Καραμανλής Κωνσταντίνος
Κατσαούνου Κέλλυ

Κατσιγιάννης Αλέξανδρος
Κολοβός Δημήτρης
Κοντόπουλος Χρήστος
Κόρδας Γιάννης

Κουτρομάνος Μιχάλης
Κουτσούμπα Δέσποινα
Κωνσταντέλλιας Χριστόφορος
Μακροπούλου Δήμητρα

Μανδέλης Αποστόλης
Μαργώνη Αντζελα

Ματαφιάς Διονύσης
Μοίρας Βασίλης
Μονάχος Πρίαμος

Μουρτζάκη Ιωάννα

Μπάλλας Ανδρέας
Μπέτης Δημήτρης
Μπόρα Μανταλένα
Νάκου Φωτεινή
Νάτσης Ανδρέας
Νίκου Δονάτος
Παπαγεωργίου Χρυσούλα
Παπαλεξίου Γιώργος
Πέτσης Σπύρος
Πικέας Ηλίας
Πυρουνάκης Γιώργος
Ρεκλείτης Αλέξανδρος
Ρόμπος Νίκος
Σακαρίκας Αλέξανδρος
Σαουσοπούλου Ελίνα
Σβανά Χριστίνα
Σιδέρη Χριστίνα
Σκούρα Άννα
Σμύρης Γιάννης
Σωτηρόπουλος Κωνσταντίνος
Τσακανίκα Σταυρούλα
Τσιρεπλής Τάκης
Φραγκαλιώτη Μπέττυ
Χούλης Γιώργος